Золота, прозора далечінь…
Молодість моя і віра рання…
У ранкову, теплу сонь і синь
дівчина… весна!.. кохання.

І нічого… Не такий бо вік.
Спів – до місяця виття собаче…
тільки кров і злісний дикий крик,
тільки кращого і кращої не бачив.

Вибивавсь з дитинства – забував кохати,
і по карті карту програвав…
щоб на землю всі шляхи, мов ґрати, —
щоб горіла тільки голова.